

Η ΘΕΙΑ ΚΑΙ ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ

ΤΗΣ

ΦΑΡΜΑΚΟΔΑΥΤΡΙΑΣ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ ΚΒ'. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Ἐτοί μίσα χρόνου σύν-
λογοί την Αγίαν Αναστασίαν την Θεοφυλακίαν,
Κατάρχαντα πρώτην σύντομην την Βασιλείαν νικούσιν
(το) Σαρανταεπτάτοντα. — Εορτασμόν την 25η Δε-
κεμβρίου, στην 1894 και Βασιλείων.

ΕΝ ΣΜΤΡΗ

1899.

ΜΗΝΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΩΝ ΚΒ'.

ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ

ΤΗΣ ΦΑΡΜΑΚΟΛΥΤΡΙΑΣ

*Ἐν τῷ μικρῷ Ἐσπερινῷ,

Ἐτι τό, Κύριε ἐκέντρα, ἵστημεν στήσους τοῦ καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια προεόρτια.

Ηχος πλ. 6. Ὁλη ἀποθέμενο.

Ο ἀδυτος Ἡλιος, Παρθενικῶν ἐκ λαζάρων, ἀνίσχειτ ἐπείγεται, τοῦ φωτίσαις ἀπαστον τὴν ὑφαλον καθαροῖς ὅμμασι, καὶ ἀγναῖς πλέξεσιν, ὑπαντῆσαι τούτῳ σπεύστωμεν· καὶ ὑποδέξασθαι, νῦν ἑτοιμασθῶμενν πνεύματι, ἐρχόμενον εἰς ἴδια, ξένῳ τοκετῷ ὡς τηδόκησεν· ὅπως ξενωθέντας, ἡμᾶς τῆς ἐδέμη διαγωγῆς, ἐπαναγάγῃ ὡς εὔσπλαγχνος. Βηθλεὲμ τικτόμενος.

Ο νώτοις ὁρούμενος, κερουσίκοις Θεὸς Λόγος, σωρὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐνωθεὶς πανάμωμον μήτραν ὧηησε, καὶ βροτὸς γέγονε, καὶ εἰς γῆν ἔρχεται, τοῦ Ιούδα ἀποτίκτεσθαι. Σπήλαιον ἄγιον τῷ Παμβασιλεῖ εὐτρεπίσθητι, ὡς μέγιστον παλάτιον. Φάτνη δὲ ὡς θρόνος πυρίμορφος, ἐν ἡ ὥσπερ βράχος, Παρθένος Μαριὰμ ἀνακλινεῖ, ἐπ' ἀνακλήσει τοῦ πλάσματος, αὐτὸν ὡς ηὐδόκησεν.

Ἀλόγων ἐν φάτνῃ σε, ἀνακλινεῖ Παρθένος, Θεοῦ Λόγε ἀναρχε, ἀρχὴν εἰστεξάμενον ὑπὲρ ἔννοιαν· τὴν ἐμὴν λῦσαι γάρ, ἀλογίσαν ἔρχῃ, ἦν ὑπέστην φθόνω δόφως, σπαργανωθήσῃ δέ, ὅπως διαρρήξῃς τὰ σπάργανα, σειράς τε τῶν

πτωτισμάτων μου, μάνε Ἀγαθὲ καὶ Φιλάνθρωπε· ὅμεν σὲ δοξάζω, ὑμνῶ καὶ προσκυνῶ περιχαρές, τὴν δὲ σαρκὶ παρουσίαν σου, δι' ἣς ἡλεκτρίνωματα.

Στιχηρὰ προσόμοια τῇ ἡγίᾳ.

Ηχος α'. Ηανεύημοι Μάρτυρες Υμᾶς.

Ως περικαλλέστατα τὰ σά, Μάρτυς προτερικατα, ὡς εὐκλεῖς οἱ ἀγόνες σου! ὡς περιβόητος ἡ ὄμολοτια! ὡς πολλὰ τὰ θαύματα καὶ ἀπειρα τὰ θεῖα τεράστια, δι' ὃν δοξάζει σε, εἰς αἰδίας ὃν ἐδόξασας, ἐνανθλοῦσα τοῖς σπιτοῖς σου μέλεσι.

Στέργουσα τὴν εὐκλειαν Σεμνή, τῶν ἀδλουντῶν ἐσπευσας, τούτων τὸν ἔκλον μικήσασθαι. "Οθεν ὑπήνεγκας, πόνους σφοδροτάτους" καὶ νῦν θεία χάριτι, κουφίζεις πάντα πόνον Πανεύφημε, ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σωμάτων τῶν τιμωντων σου, τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὰ προτερήματα.

"Ηστραψας φαιδρότερον σταφῶς, τοῦ ἡλίου ἔνδοξε, τὸν σὸν ἀγῶνα τελέσσασα" καὶ ταῖς ἀκτῖσί σου, τῶν πολλῶν θαύματων, πάγτων τὰ νοκύατα, φωτίζεις τῶν πιστῶν προσιόντων σου, τῇ θείᾳ λάρνακι, παγακέύσης θεῖα νάματα, Ἀναστασία Μάρτυς μεγαλώνυμε.

Δέξα. τῆς Ἀγίας Ἡλκοῦ 6.

Τῆς Ἀναστάσεως εἰληφρας τὸ δώρημα, Ἀναστασία πανεύφημε, ἀληφροῦσσα ἐν τῷ σταδίῳ· διαιρόνων γάρ ἔξηράντισας πληθύν, καὶ πόντῳ παρέδωκας Ἀθληφρός, Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε.

Καὶ νῦν, προσέρτιν.

Ἡλκοῦ 6. Βόλαντος.

Ἄνυμψευτες Παρθένες, πόθεν ἤκεις; τίς ὁ τελῶν σε, τίς καὶ ἡ Μήτηρ σου; πῶς τὸν Κτίστην φέρεις ἐν ἀγκάλαις; πῶς οὐκ ἐφόρης τὴν νηδύν; μεγάλων χαρισμάτων ἐπὶ σοί, φρικτῶν μυστηρίων ἐπὶ γῆς τελουμένων, ὁρῶμεν Παναγία, καὶ προευτερεῖζομεν ἐπάξιόν σοι χρέος, ἐπὶ γῆς τὸ Σπήλαιον καὶ οὐρανὸν αἰτοῦμεν, παρασχεῖν τὸν ἀστέρα· καὶ Μάγοι δὲ προέρχονται, ἀπὸ Ἀνατολῶν τῆς γῆς, εἰς Δυσμὰς θεάσασθαι, τὴν Σωτηρίαν τῶν βροτῶν, ὡς Βρέφος γαλουχοῦμενον.

Εἰς τὸν στόχον σπιγγῆς Προσόμοια Προσέρτιν.

Ἡλκοῦ 6. Οἶκος τοῦ Εφραΐτα.

Ἐρχεται ὁ Χριστός, τὸν πονηρὸν συντρίψας, τοὺς ἐν σκότει φωτίσαι καὶ λῦσαι τοὺς δεσμίους· αὐτῷ προϋπαντήσωμεν.

Στιγ. Ὁ Θεος ἀπὸ Θεμάρης
καὶ ἄγιος ἐξ δρος Φαράν κατασκοπίου δασός.

(Ἀθεκκοῦ προσευχή, 1, 3.)

Ἄστατε Πατεριά, Ἐθνῶν αἰνον καὶ δόξαν· οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, Ποιμένες ἀγριωλοῦντες, προθέμως ἐπισπεύσατε.

Στιγ. Κύρει εἰσασκομα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφροβίθητη.

Ορε τε καὶ βρυνοί, κοιλάδες καὶ πεδία, οἱ ποταμοί καὶ πᾶσα, ἡ κτίσις νῦν τὸν Κτίστην τικτόμενον μεγάλυνε.

Δόξα, τῆς Ἀγίας Ἡλκοῦ 6. τοῦ Σπουδίτου.

Τῆς Ζωηφόρου Ἀναστάσεως Χριστοῦ, ἐπώ-

νυμοςγενομένη Σεμνή, πολιτείᾳ τῇ κλήσει προσφόρως ἐξηκολούθησας· καὶ τὴν φύσιν νευρόσασα, ἀρρενωθεῖσα δὲ τῷ φρονήματι, ἀλουργίδα ἔξυφαντας, τῇ πορφυρίδι· τῶν αἰμάτων τούτων καὶ βασιλικὸν ὅσπερ σκῆπτρον, τὸν σταυρὸν κατέχουσα τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι συμβασιλεύεις, Ἀναστασία παμμακάριστε. Αὐτὸν ἴκέτευε καὶ ήματς ἐκλαμψθῆναι, τῆς θείας δέξιης αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Προσέρτιν, ἥρος ὁ αὐτός.

Ἡσαία χόρευε, λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι· προφήτευσον τῇ κόρῃ Μαριάμ, βάτον πυρὶ καίσθαι, καὶ μὴ καταφλέγεσθαι, τῇ αἰγῇ τῆς Θεότητος. Βηθλεέμ εὐτρεπίζου· ἀνοιχε πύλην ἡ Ἑδέμ· καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὴν Σωτηρίαν, ἐν φάνη τη σπαρτανούμενον, ὃν ἀστήρ θυμηνούσεν, ἐπάνω τοῦ σπηλαίου, ζωοδότην Κύριον, τὸν σῶντα τὸ γένος ήματος.

· Απολυτέκνον, τῆς ἑραθῆς.

Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ· ἤνοικται πάσιν ἡ Ἐδέμ. Εὐτρεπίζου· Ἐφραΐτα, φτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ Σπηλαῖο ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Πετρᾶς νου. Παράδεισος καὶ γάρ ἡ ἐπεινῆς γαστερ, ἐδείχθη νοητός, ἐν φό τὸ θεῖον φυτόν· ἐξ οὐ φαγόντες ζήσωμεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἄδαμ τεθνηκόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρέπη πεσούσαν, ἀναστήτων εἰκόνα.

Δόξα, τῆς Ἀγίας.

Τὴν μνήμην σου σήμερον, Ἀναστασία σεμνή, πιστῶς ἐօρτάζοντες, ἀνευφροῦμεν ἀεὶ, τοὺς ἀθλους καὶ τοὺς πόνους σου. Λύτρωσαι τῶν κινδύνων τῶν ἡμάτων πολεμούντων, παῦσον τὰς κακογίας τῶν πρὸς σὲ προστρεχόντων, πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Καὶ νῦν. πάλιν τὸ Ἐτοιμάζον Βηθλεέμ.

Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸ Τριψίδιον, σῦ ακροστικής.

Τετράδι ψάλμ.

(Βλέπε εἰς τὸ μηνιατοῦ).

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ

Σπιγγόλογούμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μικάριος ἄγιος. Εἰς τό, Κύριε ἐκέμριψα, ιστάμεν στήχους η' καὶ φύλακον τὰ παρόντα εἰς ζήκον α'.

Στιγ. Ἐκ βαθέων ἐκενροκάνι σοι, Κύριε Κύριε, εισάκουσον τῆς φωτῆς μου.

Ω τοῦ παρεδόξου θαύματος!

"Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸ λαμπρὸν δοχεῖον, τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, λαμπτάς ἡ φωτοειδής, μάρτυς ἡ πάνσεπτος, Χριστῷ τῷ παμβασιλεῖ, ὑπερκοσμίως νυμφεύεται σήμερον, τῷ ἐν παρθένον ἀγνῆς, ἀπερχομένῳ τεχθῆναις ὡς νήπιον. Καὶ σὺν τοῖς ἀγγέλοις μέλπει, ἐν Ψυστοῖς δόξα σοι, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι, τῷ πτωχεύσαντι πλουτίσαι με.

Στιγ. Ιεροθίην τὰ διάτα σου προσέχογτα εἰς τὴν φωτὴν τῆς μέσησθαι μου.

Βασιλεῖ τῆς σῆρις καρτερίας σεμνή! Θεῷ γάρ προσήγαγες, δις θυτία ἀλιωμος· καὶ πρόδατον ιερούρι φλοκαυτούμενον· καὶ διπτερός δρότος ἡδύς, τῇ οὐρανῷ τραπέζῃ τιθέμενος· τῷ ἐκ λαγόνων ἀγνῶν, τεχθησιμένῳ Παρθένον Θεόπαιδος. Καὶ νῦν σὺν ἀγγέλοις κράζεις, εὔσεβδης τῷ Κυρίῳ σου. Δόξα σοι ἐν Ψυστοῖς Θεῷ τῷ ἐνανθρωπήσαντι.

Στιγ. Εἰρί άρούλας παρατηρήσα, Κύριε Κύριε, τίς ποποιήσατε· φτι παρὰ σοὶ ὁ Ιλασμός έστιν.

Γεράρισσοι τὴν σὴν ἀθλησιν, ἀθλητῶν χορεῖαι, μαρτυρῶν ὁ σύλλογος· καὶ πάντων χριστιανῶν ἡ δημήγυρος· ἀγάλλονται σὺν αὐτοῖς τῶν ἀσωμάτων ἀγγέλων τὰ τάγματα, δρῶντα τῷ σῶν λαυπρῶν ἀγωνισμάτων, δέ μάρτυς, τὰ τρόπαια. καὶ τῷ βασιλεῖ τῶν δλων, τῷ σὲ δυναμώσαντι, ἐρχομένῳ τεχθῆναι, ἐκ Παρθένου ὑμνον φέρουσι.

Στιγ. Ερεκερ τοῦ ὄρματος σου ὀπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινες ἡ ψυχή μου εἰς τὸ λόγον σου, ἡλπισερ ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Κρήνη ἀνεδείχθη βρύσουσα, ποταμὸς τῶν θείων, ιαμάτων πάντοτε· καὶ θάλασσα γλυκερὰ θαυμάτων ἀπασι, τοῖς πόσῳ διακαός, καὶ κατανύξει καρδίας ἐκάποτε, προστερεύγουσι τῷ σεπτῷ,

τούτῳ ναῷ σου, ὃ μάρτυς ποκάνθη. Καὶ σὲ εὐφημούσιν ὑμνοῖς, καὶ πιττῶς κρυψαγέζουσι· καὶ τὸ πάγκαλον νύμφη, Ἀναστάσεως ἐπόνυμος.

Ἐπερα προσόμουα. **Ηλκοῦ 6.**

Απὸ φυλακῆς προσάς μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρώτας ἐπιπάτω Ισραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

὾ γεννητον ἐν μάρτιον.

Ταῖς βαρβαρίς ταῖς ἐξ αἰματος, σωτηρίου ἱμάτιον, σεκυτῇ πανεύφημε ἐπιχρώσασα, καὶ λαμπρυνθεῖσα τῷ Πνεύματι· Κυρίῳ μεμνήστευσαι, ἀθανάτῳ βασιλεῖ, συντηροῦντει σε ἀμωμαν, ἀδιάφορον· εἰς αἰλονα αἰλονας ἐν θαλάμοις, οὐρανίοις ὡς παρθένον περικαλλή, καὶ ἀκήρατον.

Στιγ. Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ Λεον, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ ἀντρῶνται· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ισραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομῶν αὐτοῦ.

Τὰς στρεβλῶσεις τοῦ σώματος, καὶ φρουρᾶς τὴν κατάκλεισιν, καὶ βιθὺν ὑπέρερες τὸν θαλάττιον· καὶ τοῦ πλευρῶν τὴν κατάφλεξιν· καὶ πᾶραν πολύπλοκον τῶν βασάνων ἀπειλήν· καὶ τὸν βίσιον θάνατον. "Οθὲν εἴληφας, τοὺς τετράφοντας τῆς νίκης ὡς παρθένες. οὐρανίοις ἐν θαλάμοις, Ἀναστασία πολύαλος.

Στιγ. Αἰρετε τὸν Κύριον πάντα τὰ θηρη, ἐπαιρετε αὐτὸς πάντες οἱ λαοι.

Παρθενίας κειμήλιον, κεκλειτμένος παραδεσσος, ιερὸν ἀνάθημα, θεῖον τέμενος· καὶ ἔμψυχρη ἀγαλμα, τῶν πιστῶν ὑπογραμμός· τῶν μαρτύρων καλλώπισμα· κρήνη βρύσουται, ποταμούς Ιαμάτων ἀνεδείχθη, τοῖς τελοῦσι σου τὴν μνήσην, Ἀναστασία πανεύφημος.

Στιγ. Επεραταιώθη τὸ Λεον αὐτρῷ ἐρή· ήμας, καὶ ἡ ἀληθεία τοῦ Κυρίου μέρει εἰς τὸν αἰώνα.

Οὐρανίῳ μεμνήστευσαι, βασιλεῖς παναοίδιμος· τὸν φθαρτὸν μηνοτήρα σου καταλείψασα· καὶ ὅσπερ στήχους τῆς φυγῆς μου εἰς τὸν λόγον σου, ἡλπισερ ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δόξα, τῆς Ἀγίας ἡλιος δ'. τοῦ Στουδίου.

Της ζωτηρίου ἀναστάσεως Χριστοῦ, ἐπώνυμος γενομένη σεμνή, πολιτεία τῇ κλήσει προσφόρως ἔγκοκλούσθησα· καὶ τὴν φύσιν νευρώσασα, ἀρρενωθεῖσα δὲ τῷ φρονήματι, ἀλογηγίδα ἔζύθηνε, τῇ πορφυρίδι τῶν αἰμάτων του· καὶ βροτῶν ἀνέκλημψον, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῳ διαδραμοῦντα· κρανίουν ἔην, καὶ κρατήσουσι λαοῖν, καὶ βροτεύεσαι κύντον· Κύριος εἰς τοὺς αἰλῶνας οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσενεοῦσιν αὐτῷ· οἵ τις χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς διοίσι αὐτοῦ, καὶ επισκοπή ἐν τοῖς ἐκλεκταῖς αὐτοῦ.

Παροιμίων τὸ ἀράγγωσμα.

σα, τῷ Θεῷ καὶ Σωτήρι προσκυνάτε· Αὐτὸν ικέτευτε, καὶ ἡ στασίν παμπακάριστε. Αὔτὸν ικέτευτε, καὶ ἡ μῆς ἐλλαμφθῆναι, τῆς θείας δόξης αὐτοῦ.

Πυνάκια ἀνδρίσαν τίς εὐρήσει; πιμιωτέρα δὲ ἔστι λίθοις πολυτελῶν ἢ ταινίητι· Οὐαρσεῖ ἐπὶ αὐτῇ ἡ καρδία τοῦ ἄνθρωπος αὐτῆς ἢ ταινίητα καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορήσει;

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ἥχος ὁ αὐτός.

‘Ησαΐα χρόεις, λόγον Θεού ιμπόδεξαι· προφήτευσον τῇ κόρῃ Μαριέων, βάτον πυρὶ καιεῖσθαικαὶ μὴ καταφλέγεσθαι, τῇ αἰγῇ τῇ Θεότητος. Βηθλεέμ εὐτρεπίζουν ἀνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ· καὶ μάργοι πορεύεσθε, ἵδειν τὴν Σωτηρίαν, ἐν φάνη τοπογρανούμενον, ὃν ἀστῆρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ σπηλαίου, ζωαδότην Κύριον, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰσόδος. τὸ οὐρανός εἰλαρόν. Προκείμενον τῆς μέρης καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Προρρείας Ἦσιον τὸ ἀράγωμα.

Τάδε λέγει Κύριος πάντα τὰ ἔντι συνήθουσαν ἄριστον, καὶ συνεχθουσαν ἔχοντες τέλος τὰς ἀναγγελεῖ τεῦται ἐν αὐτῷ· οὐ καὶ τέλος; οὐ καὶ τέλος τὰς ἀκούσασι ποιήσαι λύει, ἀγχότερον τοῖς μάρτυρσις αὐτῶν καὶ δικαιωθεώσαν, καὶ εἰπάσσοντας ἀληθῆ γίνεσθαι μαρτυρίας, καὶ ἐγὼ μάρτυρς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ἡ Πίτις, οὐ κέλεξάγην, ἵνα γνάτε καὶ πιστεύσητε μοι, καὶ συνήτε. Οὐτοὶ ἐγὼ εἰμί ἐμπροσθέν μοι οὐδὲ ἀγένετο οὐλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμοὶ οὐκ ἔσται· ἐγὼ εἰμί ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔσται· πάρεξ ἑμού τοῦ οὐδὲν· ἐγὼ ἀντίγγειλα καὶ ἔστως· ωντεῖσαν, καὶ οὐκ ἔντι οὐδὲς ἀλλότρος. Τυμάτις ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. "Ετι μὲν ἀργῆς ἐγὼ εἰμί, καὶ οὐκ ἔσται ἐπει τῶν χιρῶν μοι ἔξερχόμενος ποιήσω, καὶ τις ἀποτρέψει αὐτόν· Οὕτοιο λέγει Κύριος ὁ Θεός, ἡ λυτρόμενος ἥγεις ὁ ἄγιος Ἰσαὰκ·

καὶ χλεύσας ἐποίησε τῷ ἀνθρῷ αὐτῷ· εἰς δὲ βύσσουν καὶ πορφύρας ἐκυρτὴ ἐνδύματα. Περιβλέπετο δὲ γένεται ἡ σήνηρ αὐτῷς ἐν πύλαις, ἥκινα ἐν κείσῃ ἐν συνεδρίῳ μετα ταῖς προσδινέρων τῷ γῆς· αὐδόντες ἐποίησε, καὶ ἀπέδοτο τοῖς Ιωαννοῖς, περζύκωτα δὲ τοῖς Χανκανούσις σύριγμα τοῦτο διετίνοιξε προσεγκόντας καὶ ἐννήμοις, καὶ τάξις ἐστείλατο καὶ γιγλώστη αὐτῷ· Ἰταρὺν καὶ εἰπάπιεντας ἐνδύστοκα καὶ ἐνδρέσθησεν ἡ μέριας ἐπαγγέλτας· στενά διατριβεῖσι οὐκον αὐτῆς, σύτο δὲ συνηρῷσι οὐκ ἔρχεται· τὸ στόμα δὲ ἀνοίγει σφρῶς καὶ νομοθέματος· η δὲ ἐπειροτόνη αὐτῆς ἀνίστησε τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ ἐπλούτισαν, καὶ ὁ ἀνήρ αὐτῆς ἤριενταις αὐτήν. Πιλλαὶ θυγάτερες ἐκτήνατο πολύτοντας πολλαὶ ἐποίησαν δύναμαν, καὶ δὲ ὑπέρεισουσι καὶ ὑπερῆρχος παραπέμπονται. Ψευδές ἀπέτισμα, καὶ μάρτυρες αὐτοῖς γυναικοῦς· γυνὴ γάρ συνετῇ εἰλογετεῖ, φύσιν Κυρίου αὐτὰ στινεῖται· δότε αὐτῷ ἀπὸ καρπῶν γειτίους αὐτῆς, καὶ στινεῖσθαι ἐν πύλαις ἡ ἀνήρ αὐτῆς,

Σοφίας Σοληνῶγτος τὸ ἀγάρρωσμα.

Δεξιών όψης ένχειρι Θεού, καὶ οὐ μὴ ζήσῃ τοι πάτερ
βέστενος· ἔδειξαν ἐν θρησκείαις ζεύγοντας τεθνεῖνα, καὶ ξερό-
την κάποιαν ἡ ξένος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀρ' ήμων πορεία, σύν-
τριψαν· οἱ δέ, εἰσιν ἐιρηνικοί. Καὶ γάρ οὐ δύεις οὐδέποτεν πά-
τερ καλούσθων, ἢ οὐδὲς αὐτῶν, ἀλλαγένων πόληρων, καὶ δε-
λίγος πατεύσθεντος, μεγάλα εὔστρεγυθίσσονται· ὅτι οὐ Θεός

Eis tēn λιτήν, ἐπειδὴ λέγει οὐ.

¹Αγαλλιάσθω σήμερον ὁ οὐρανὸς δικαιώθεν, καὶ
ἡ γῆ εὐθραυνέσθω. Ἀγγελοί καὶ ἀνθρώποι πνευ-
ματικῶς πανηγυρίσατε· σήμερον γάρ ὁ τοῦ
Θεοῦ Πατρός Λόγος ἐν ἡδονῇ ἀγάπῃ παραγίνε-
ται ἐν Βραχίστῳ γεννηθήσαντι ἀνθρώπῳ τῷ καθ' ἡ-

μᾶς: εὐτρεπίζου σπῆλαιον, καὶ φάνη, ὑποδέξασθαι αὐτὸν. Ἀδὲ καὶ Εὔσα γέροντες καὶ πᾶσα φύσις τῶν βροτῶν ἀγγειλεῖνς ἀνύμνησον. Δόξα ἐν Τυβίστοις Θεῷ: ἥθλιν ἐπέρωνεν ἡμῖν σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Kαὶ νῦν, ὁ αὐτὸς ἡχος

Την θελείαν την του Θεού ματρόπολιν,
φάς γάρ τὸ δύστον ἐπὶ σὲ γεννήσαι καὶ εἰς ἄγ-
γελοι θυμάσατε ἐν οὐρανῷ. ἀνθρώποι δέξάστα-
τε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τριτό-
κλεον δάρον προσκομίσατε· ποικίλες ἀγρα-
λοῦντες τὸν τρισάγιον ὅμονον μελῳδήσατε· πᾶσα
πνοὴ αἰνεστάτω τὸν παντούργέτην.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ προσόμοια. **ΗΧ.** πλ. α.
Χαίροις ἀσκητικῶν ἀ.ληθῶς.

Τὸ δὲ ἀληθινὸν φῶς ἐπέλαμψεν· καὶ κατοπτεύσασα ἀδήνως τὸν σὸν ἔραστήν, διὰ τοῦ μαρτυρίου αὐτῷ ἡκολούθησας· καὶ κόσμου κατεπλούτισας τοῖς ἀπειροῖς θαύμασι· καὶ νῦν ὑπὲρ ἡρών δυσωπεῖς τὸν Χριστόν, Ἀναστασία μάρτυρις πολὺνθλί.

'ΙΙχος 6'.

ΑΘΛΗΤΙΚΟΝ ἀγῶνα ἡγωνίσω μάρτυς Ἀναστασίᾳ, καὶ νίκην ἀραιμένη, διὰ πυρὸς καὶ ὑδάτος ἐπορεύθη πρὸς Χριστὸν τὸν νυνφίον σου· καὶ νῦν μετὰ μαρτύρων αἰωνίων συναναπαύῃ, προεξέμουσα διηγεῖσαις σωτήριν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄπειρος γένος.

Σήμερον ἀπασα η κτίσις τῷ Ποιητῇ τοῦ παντός, ὅμον προσφέρει ἔνθεον, καὶ πιστῶς δοξάζει, ὅτι τὴν ποινήθυλον Ἀνασταύταν, ὡς δὲ φροντὶς ἀπασιν ικανάτων θείων ἐχαρίσατο, ἀφθονίων τὰ ρεῖθρα τῶν θαυμάτων προεύσουσαν, τοῖς πεποιησίσιν ἐν πίστει τῷ θείῳ τεμένει αὐτῆς.

"Hyos ð."

Δεύτερον. Αὐτὸν μηδέποτε παραβάλλει τὴν ἀνύπαρκτην τοῦ θεοῦ σχέσην, τὴν δὲ Αναστάσεως Κυρίου τὴν ἐπόνυμον Αναστασίαν· γαίροις μάρτυρις λέγοντες τοῦ βασιλέως καὶ Θεοῦ· ἐν ᾧ Χριστὸς σὺν Πατρὶ τε καὶ Πνεύματι ἐνώπιοντες· μετὰ τῶν μαρτύρων ὑμνοῦμεν σε, μετὰ τῶν παρθένων γεραιόρων, κράζοντες, πανένδοξες πρέσβεις τῷ δι' ἡμᾶς σαρκωθέντι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΔΟΞΑ, ἦχος πλ. δ.

Δεσύτε ἄπαντες πιστοῖς, τὴν τοῦ Χριστοῦ παρθένον καὶ μάρτυρα δοξάσωμεν τῆς σαρκὸς γὰρ ὑπεριδοῦσα τὴν εὐπάθειαν, καὶ τὸν φθαρτὸν μνηστήρα μισθίσασα, τῷ αἰώνιῳ βασιλεῖ ἐνυπερβόλῳ, καὶ γένους τούτῳ θίναι εὐπαρθεύσαντο διὰ

Στίχ. Καὶ ἦστος εἶπε πέτρας τοὺς πόδας μου, καὶ πατεύθυντα διαβήματά μου. (Ψαλ. 39.)

Χαιρούσι ή τὴν λαμπάδα καίλως, τῆς παρθενίας τηρήσασα ἀδεξέτον, ἐλαύν τῆς εὐσπλαγχνίας· καὶ τῷ τῶν θεων φωτίς ὅρδουν γοῦσσα ὑπέρ οὐλιον. Θεοὶ ἀγλασόμυροφον, ιερὸν κακλιέργη-

μαρ· ή ἐκλεκτή τε, εἰκόνων ὄντων καὶ ἔμψυχος· τὸ πανάγιον τοῦ Θεοῦ θεῖον τέμενος, στήλην ἡ ἐπουράνιης φωτὸς θείου ἔξαλμα· πᾶσι τοῖς πίστει τιμῆσι τὴν παναγίαν σου ἀθλησιν, Χριστὸν καταπέμψαι, πανασίδιψε δυσώπει τὸ μέγα θέλος.

Δόξα, Ἡγος πλ. δ.

Πᾶς ἔξεπιο τὴν σὴν μάρτυρας ἀθλησιν; ὃς ἀ-
ύλος γάρ ἐνέθλησας, νευρόσασα τὸ καῦνον τοῦ
θέλος· καὶ μετὰ σώματος τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν
συνέτριψας, τὸ γυναικεῖον φρόνημα ἀφρέ-
νασσα. "Οὐεν καὶ τῶν τῆς δικαιούντης στεφά-
νων παρὰ τοῦ νυμφίου σου Χριστοῦ κατηξίω-
σαι, τοῦ παρέγοντος ἡμῖν τὸ μέγα θέλος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Προεόρτιον.

Βηθλέεμ εὐτερεῖζου· ὕμνησον πόλις Σιών·
ἀγάλλου ἡ ἔρημος προμνηθεῖσα τὴν γαράν· ἀ-
στῆρ γάρ προέρχεται, ἐν Βηθλέεμ μηνών μέλ-
λοντα τίκτεσθαι Χριστόν· καὶ σπήλαιον δέχε-
ται τὸν ἀγώρητον παντί· καὶ φάτην ἐποιησε-
ται ὑπόδεξασθαι ζῷην τὴν αἰλονίον· αὐτῷ πάν-
τες ἀσωματεῖς καὶ βοήσωμεν σῶσον τὰς ψυχὰς ἡ-
μῶν Ἰησοῦ ὁ Θεὸς ὁ σαρκωθεὶς δὲ ἡμᾶς.

Ἀποκοινωνίαν, Ἡγος δ'. πρὸς τὸ Ηάμριδον τοῦ Ἰησοῦ κράτει μεράλη.

Ἡ σεβασμία ἑορτὴ σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, Ἀ-
ναστασίας τῆς Χριστοῦ, νύμφης γευσῆς ὡς
κροσσωτοῖς καλλιωθεῖστι, ἐν κάλλει τῆς Παρθε-
νίας, καὶ ποιηθεῖστις ἀστραπαῖς, τῶν θεούρ-
γων· ἀφετῶν καὶ κοσμηθεῖστις τῇ λαγωγῷ, τῶν
Χριστοῦ Ἀναστάσεως ὄντων ἐπώνυμε· ἵκετενε
διὰ παντὸς σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Ἐτοιμάζου Βηθλέεμ, νοικιώται πᾶσιν ἡ Ἑδέμ.
Εὐτερεῖζου ἐφευθεῖσα, διτὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν
τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Περά-
δεισος καὶ γάρ ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νο-
ητός, ἐν τῷ τὸ θεῖον φυτόν· ἐξ οὐ φαγόντες ζή-

σωματεῖς, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἄδαμ τεθνηξόμεθα. Χρι-
στὸς γεννᾶται τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων
εἰκόνα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΡΩΠΟΝ

μετὰ τὴν α' στιγμογίαν.
Κάθισμα ἥχος α'.
Τὸν τάφον σὺν Σωτήρι

Ὦς νύμφην σὲ Χριστοῦ, εὐφρημοῦμεν παρ-
θένε, ὡς Θέλκλαν τὴν σεμνήν, ἐπαξίως τιμῶ-
μεν· διὸ καὶ ἐν τῇ μηνή σου, ἀρύόμεθα νάματα·
σὺ γάρ εἶληφας, τῶν ἱαμάτων τὴν γάριν, ὡς
φυλάξασα, τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου, δυνάμει τοῦ
Πνεύματος.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν.

Ἄγαλλον ἡ Σιών, Βηθλέεμ εὐτερεῖζου· ὃ
πάντων συνοχέων, τὸν ἀστέρα, προπέμψας, ἐμή-
νυσε τὴν ἀμετρον, ἐσωτοῦ συγκατάθεσιν· ὃν
γάρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν διὰ δυνάμεις, ὄντα
τίκτεται ἐκ τῆς Παρθένου αἱρέπτως, ὃ μῆνας
φιλάνθρωπος.

Μετὰ τὴν θυσικολ. Κάθισμα ἥχος πλ. δ'.

Τὴν σφράγα καὶ λόρον.

Ἐκομιθήσις στεφάνων παρθενικοῖς· ἐδοξάσθης
ἐν πόνοις ἀλητικοῖς, πολλοὺς προσενέγκαστα,
σωζομένους τῷ κτίστῃ σου· τῷ γάρ θεῖον πόθῳ,
λιποῦσα τὰ πρόσωπα, ἀνδρικοὺς ἀγῶνας· ἐ-
τέλεσας ἔνδοξες ὅμεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον
ἔμρες, ζῷην βασιλεύουσα, σὺν Χριστῷ τῷ νυ-
μφῷ σου, Ἀναστασία πανεύφημε. Πρέσβεις Χρι-
στοῦ τῷ Θεῷ, τῶν πταισιμάτων ἀφεσιν δωρή-
σασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μη-
μην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Οὐρανὸς μοι ἐφάντησε σήμερον γῆτι ἐπει γῆς γάρ
γεννᾶται ὁ ποιητής. Καὶ φάτηρ ἀνακλίνεται, ὁ
τοῖς πᾶσιν ἀγώρητος· ἐν τῷ Ψίστοις δόξῃ, οἱ ἀγ-
γελοὶ μέλιπουσιν εἰρήνη ἐν κόσμῳ, βροτοῖς ἀπο-
κύτρωσις· εἰδον τὸν ἀστέρα, τὴς Περσίδος οἱ

Μάγοι, καὶ δῶρα προσάξοντες, ἡπειρυμένως ἐ-
Ξάδιζον, λρυσὸν καὶ σιμύρνην, καὶ λίθανον, Χρι-
στῷ· τῷ τοῦ παντὸς βασιλεῖ, τῷ ἐκ Παρθένου,
γεννηθῆναι μέλλοντι καὶ τῶν ἀνθρώπων τὴν φύ-
σιν, θεῶσαι θελήσαντι.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυ-
ρίου· ὡς χόρτος γάρ πυρὶ ἐσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δίς)

Δόξα.

Ἄγιο πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται καὶ πα-
θάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται τῇ τριαδικῇ μα-
νάδι λεποκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἄγιο Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς γάριτος
ρεῖμρα, ἀρδεύοντα, ἀπασαν τὴν κτίσιν πρὸς
ζωογονίαν.

Προκείμενον. Τοπομένων ὑπέμενα τὸν Κύριον καὶ
προστέψεις μοι. Στρ. Καὶ ἔστρων ἐπὶ πέτραν καὶ.

Πάτα πνοή· Εὐχαριστίαν. (Ζήτει τῆς Χανανίας). 'Ο Ν'
φιλμός.

Δόξα, τὰς τῆς ἀλιοράφου. Καὶ νῦν, τὰς τῆς Θεοτίκου.
Εἰς τό: Ελείμων ἐλέησον με ὁ Θεός, ἥχος πλ. δ'.

Ἐθαυμάσαν οἱ ἄγγελοι ἀναθεν, καὶ ἔρχεν
οἱ ἀθρωποὶ κάτωθεν, ὀρθάντες σὲ μετὰ σαρκὸς
ἀσθενοῦς, τὸν θάρσον ἐχθρὸν συμπατήσασαν, καὶ
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἀνδρειοφόρον, κηρύξασαν,
Ἀναστασία πολύαθλο. Βασιλεῖ τῆς καρτερίας!
ὅντως ὑπερτέρα ἐδείχθη τῆς ἀρρενόρρονος Ι-
ουδῆθι οὐκ Ὁλοφέρνη γάρ ἔκτεινας, ἀλλ' εὐ-
τὸν τὸν τὴν σὴν προμήτορον Εὔαν πετρίσαντα.
Καὶ νῦν τῶν στεφάνων τῆς νίκης· ἐν οὐρανοῖς
ἀπολαύσουσα, πρέσβεις εὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οἱ τρεῖς κανόνες· δι Προεόρτιος εἰς τό, καὶ οἱ δύο κανό-
νες τῆς Ἀγίας εἰς τό, ἐκάτερος δηλ. εἰς δ'.

Κανὼν Προεόρτιος, οὐ η Ἀκροστική

Τῇ μακρῷ πέμπτη, μακρῷ ὑμητὸν εξάδῳ.

Ωδὴ δ', ἥχος πλ. δ'. Ο εἰρμός.

Τομηθεῖστη ματται, πόντος ἐρυθρός, κυματο-
τρόρος δὲ ἐξηρίνεται βυθός; δι αὐτὸς δικοῦ, ἀδ-
επλοίος γεγονός βατός, καὶ πανοπλίταις τάρος·
ῳδὴ δὲ θεοτερπής ἀνεμέλπετο, ἐνδέξως δεδο-
κατσαται, Χριστὸς δὲ Θεὸς ἡμῶν».

Ἡ παντακτία καὶ παρεκτικὴ ζωὴς, ἡ ἀπει-

ρος σοφία του Θεού, ώχοδόμησε τὸν οἶκον ἐσυ-
τῆς, ἀγνῶς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός· ναὸν γάρ
σωματικὸν περιθέμενος, ἐνδέξως δεδόξασται,
Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μυσταγωγοῦσα, μάγος συγκαλεῖ, τὴν ἀ-
παρχὴν Θεοῦ Σοφία τῶν ἔνδινων, τοὺς ἀλόγους πρὶν
τραφθῆναι λογικῶς, ἀλόγων ἐπὶ φάτνης τραπέ-
ζης, κεψέντες τῆς μυστικῆς, πρὸς ἣν σπεύδουσι,
σὺν δώροις ὀδεύοντες, ἀστέρος προλάμποντος.

Ἄκουτισθμεν, νῦν Προφητεῖον, ἐκπληρου-
μένων διὰ Πνεύματος φωνῶν· ἡ Παρθένος γάρ
λαζοῦσα ἐν γαστρί, ἐπείγεται τεκεῖν τὸν προ-
όντα· ὃν Μάρτιος μὲν οὐρανὸς καθιεῖδεξε, Ποι-
μέσι δὲ "Ἄγγελοι, ὡς βρέφος φωινόμενον.

Κανὼν τῆς Ἀγίας, σὺν ἡ ἀκροστιχίς, ἐλλειπής δῆμος
προπάρθιν τυῖν. Τὸν εὐκλεεῖσθαι, μάρτυς, αἰνέσθαι πό-
ρους ἐγώ δὲ Ἰωσήφ.

Ωδὴ Α'. Ἡχος α.

"Οὐδὴν ἐπινίκιον, ἀσθμεν πάντες Θεῷ τῷ
ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα βραχιὸν ὑψηλῷ,
καὶ σώσαντι τὸν Ἱεραρχὸν, ὅτι δεδόξασται."

Τὴν μνήμην σου σήμερον, Ἀναστασία πιστῶς
ἐορτάζομεν, ἡν Χριστὸς ἐδόξασεν, ἀπέιροις θαύ-
μασιν, ὃν τῇ πόλει Βηθλεὲμ σαρκὶ τικτόμενος.

"Ο κόσμος ἀγάλλεται, τὰς ἀφίστείς, τὰς
σὰς καὶ τὰς θαύματα, καὶ τὰ κατορθώματα,
ἀνακηρύττων ἀεὶ, Ἀναστασία, τὰ ἀδηλα τὰ
στήματα, τὰ φρίκτα τεράστια, τὴν πρὸς τὸν Κύ-
ριον θείαν ἀγάπην, καὶ πολλὴν ὄντως οἰκείωσιν.

Θεοτοκίον.

Σαρκοῦσαι δὲ ἀσφρος, διὸ εὐσπλαγχνίαν, ἐκ
Κόρης τικτούμενης Μάγοι εὐτρεπίζονται, ἀνατο-
λῶν βασιλεῖς, τοῦτον θεάσασθαι πιστῶς, καὶ
προσκυνῆσαι σφοκί.

"Επερσ κανὸν τῆς ἀγίας, σὺν ἡ ἀκροστιχίς.
Τηρεῖ δὲ μάρτυς Ἀναστασία πόληρ δὲ Ἰωσήφ.

Ωδὴ Α'. Ἡχος πλ. δ.

"Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ

»Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἱεραρχὸν ἐκ
»δουλείας, ὃδην ἐπινίκιον, ἀδοντες καὶ βοῶντες,
»Ἄστωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότῃ.

"Τυμὸν ἀναπέμψωμεν. Θεῷ τῷ μέλλοντι τε-
χθήσεσθαι, σαρκὶ ἐκ τῆς Παρθένου, ἐν Βηθλεὲμ
τῇ πόλει, καὶ φάτνῃ τεχθήσεσθαι, νήπιον, ὥσπερ
βρέφος, ἵνα σώσῃ ἀνθρώπων τὸ γένος.

Μόνον τὸ ἑράσμιον Χριστοῦ, Ἀναστασία ἐν-
δοξεῖ, καλλος ζητήσασα, παρέδραμες τὰ κάλλη,
τοῦ κόσμου στερρότητι, γνώμης καὶ ἀθανάτου,
κληρουχίας, Μάρτυς ἡξιώθε.

Νύκτα τοῦ τῆς πλάνης σκοτασμοῦ, τῷ φω-
τισμῷ Πνεύματος, αὐγαζούμενη Σεμνὴ, παρέδρα-
μες ἐμφρόνως· καὶ νῦν κατεσκήνωσας, ἔνθα τὸ
θεῖον φέγγος, τῆς ἀκτίστου Τριάδος ὑπάρχει.

Θεοτοκίον.

"Ωρθὸν δὲ ἀόρατος Θεός, ὑπερρρῶν πικτόνε-
νος, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, ἐκ Σου Παρθέ-
νοντορ, πτωχεύσας ὁ πλούσιος, σπωεῖθανο-
σίαν, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος; πλούτιση.

Καταχιστά.

"Χριστὸς γεννᾶται, δοξάστας Χριστὸς ἐξ
»οὐρανῶν, ἀπαντήσατε Χριστὸς ἐπὶ γῆς ὑψώ-
»θήτε· δαστε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐ-
»φροσύνῃ ἀνυψησάτε λαοί· ὅτι δεδόξασται."

Προεργτιος. Ωδὴ γ'. δ. Εἰρήμος.

"Κύριος ὃν πάντων, καὶ κτίστης Θεός, τὸ
κτιστὸν δὲ ἀπαντής, πτωχεύσας ἐσυτῷ ἡγιασε·
καὶ ὡς βρέφος φερόμενος σαρκὶ, ἐν φάτνῃ πε-
νηγρῇ προσκυνεῖται· φάγετε βοῶν τὸ σῶμά μου
καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

Ρύσιον κενῶσαι, ἐρχόμενον νῦν, ὑπὲρ κόσμου
τὸ οἰκεῖον αἷμα, Χριστὸν θρασύνεται, δὲ Ἡ-
ρώδης τοῦ κτενεῖ πρὸς καιροῦ, μανίες πρὸ τῆς
μανίας Πιλάτου· οὗτον, φονικὴ δύμότητι, τῶν
βρεφῶν στίφη κατέσφαξεν.

"Αφρων ἀνήρ, ἔφη· οὐκ ἔστι Θεός· δε μα-

νίας πληρωθεὶς ἐσχάτης, Χριστοκτονίαν νοσεῖ·
τοῦ σκοποῦ δὲ τῆς τόλμης ἐκπεσόν, πρὸς φόνον
βρεφῶν ἀπειροκάκων, ὅλον ἐσυτὸν ἐξώπλισε, καὶ
γῆν ἐμίσανεν αἴμαστι.

Τῆς Ἄγιας Λίθορ δὲ ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦστες.

"Ἐνδον τοῦ σπηλαίου τίκτεται, ὃ πρὸ ἑωσφό-
ρου, ἐκ γαστρὸς ἐκλάμψας, ὑπὲρ νοῦν καὶ λό-
γον· καὶ τοῦτον οὐρανόθεν, ἀστὴρ ὑποδείκνυ-
σι, τοῖς ἀστρολόγοις ἐμφανῶς· τοῦτον πιστοὶ
ὑμνολογήσωμεν.

"Ιδε οἱράδι πανήγυρις, ἡμῖν ἐτησίως, ἔλαμψεν
ἡ μνήμη, ἡ τῆς ἀθλοφόρου· ἐν ταύτῃ φωτισθέν-
τες, Θεὸν ἀνυψησάμεν, τὸν μεγαλύναντα αὐ-
τὴν θεοπεπῶς, θαυματουργίας ποιλαῖς.

Στόμα θεολόγον ἥποιξας, μέσον τοῦ στοδίου,
καθοιλογοῦσσα, τοῦ Χριστοῦ τὸ πάθος, καὶ πά-
σχουσα προθύμως· ἐντεῦθεν γεγένησαι, πᾶσι
τοῖς κάμνουσιν ἀεὶ, μάρτυς σεμνή, καταφυγὴ
καὶ λιτήν.

Θεοτοκίον.

Οὔτος μόνος δὲ Θεὸς ἡμῶν, δὲ εἰς Παρ-
θένες, σάρκα ὑπὲρ λόγον, ἀληθῶς φορέσας, τε-
χθῆναι ἐν Σπηλαίῳ, ἐπείγεται ὅπος με οἶκον
γεννήσανταν ληστῶν, δεῖην ναὸν τοῦ Θεού Πνεύ-
ματος.

"Αλλος οὐρανίας ἀψίδας.

Σπαργανούμενον βρέφος, δὲ ἀναφῆς Κύριος,
μέλλει καθορθεῖσαι, ἐν φάτνῃ ἀνακλινόμενος, ὅρη
σκιρτήσατε, καὶ ἀγαλλίασιν θείαν, οἱ βουνοὶ ἐν-
δύσασθε, φωτὸς πληρούμενοι.

Εὔσεβες παρρησίᾳ, τῶν διωκτῶν ἡμέρων,
τὰ πεπορωμένα ρημάτων, βέλη σωτῆριον, λό-
γον πλουτήσασα, Ἀναστασία καὶ θείῳ πόθῳ τὰ
κινήματα, ψυχῆς θέμνουσα.

Μόνον Μάρτυς ἐβόσις, ἐπιζητῶ Κύριον· μόνη
τῇ αὐτοῦ ἀγαπήσει, ψυχὴν προσέδησα, τούτου
ἔλλαμπεσθαι, καθαρωτάταις πλουτίων, ἀστρα-
παῖς ἐπείγομαι, ήθους ἀπλότητι.

Θεοτοκίον.

'Απειρόγαμε Κόρη, τὸν τῇ γεροὶ φέροντα,
ἄπασαν τὴν κτίσιν, ἐν μήτρᾳ φέρεις, σαρκούμε-
νον· δὲν καὶ τικτόμενον, ἀνακλινεῖς ἐν τῇ φά-
τνῃ, βρέφος καθορώμενον τὸν προαιώνιον.

Καταχιστά.

"Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐν πατρὸς γεννηθέντι
»ἀφρεύστως Ιἱση, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐν Παρθέ-
»νου σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ
»θιστήσαμεν· ὃ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἦγιος·
»εἰς Κύριον·

Καθίσματα. Ήχος πλ. δ.

Τὴν σφίλα καὶ λόγον.

Τῶν μαρτύρων ζηλοῦσα τὴν ἀρετὴν, συμπα-
θείᾳ καρδίας τούτων θερμῶς, ταῖς χρείαις ἐκά-
στατε, διηκόνεις θεόπεντες· καὶ τοὺς Ἕδωρας
πίστει, ἔξαιρετος ζαΐρουσα, ἐν μηδενὶ θεέντο,
τὰ πρόσκαιρα βάσανα· θεῖν ἐπὶ τέλει, συγκε-
θεῖσα καὶ πόνους, πολλοὺς ὑπομείνασσα, στερρο-
τάτως ἐνίθλησας, Ἀναστασία πανεύφημε, Πρέ-
σειευ Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀρε-
σιν δωρήσασθοι, τοῖς ἐορτάζουσι πόδι, τὴν ἀ-
γίαν μνήμην σου.

Δρῦξ. Τὸ τάφον σου Σωτῆρε.

Θαυμάτων σε πηγὴν κεκτημένοι ἀντλούμεν,
τὴν ῥῶσιν δαψιλίδις, μάρτυς Ἀναστασία, ὑμνούν-
τες τοὺς πόνους, καὶ τὸν ζῆλον τὸν ἔθεον,
καὶ τὰ στήματα, καὶ ἀγαλλίασιν θείαν, οἱ βουνοὶ ἐν-
δύσασθε, καὶ τελοῦμέν σου τὴν ἀξιάγαστον μνήμην εἰς
δόξαν Θεού ἡμῶν.

Καὶ νῦν, προέργιον. Ήχος δ αὐτός.

'Αγάλλου ή Σιών, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζουσό πάν-
των βασιλεύς, τὸν ἀστέρα προέμψας ἐμήνυσε
τὴν ἀφατον, ἐσαυτοῦ συγκαράδσασιν· δὲν γάρ
τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, οὗτος τί-
κτος παρθένος παρθένος παρθένος, δέ μόνος
Θεὸς ἡμῶν.

Προεόρτιος. **Απόδημος.** Ο Ειρμός.

«Προκατιόδων ὁ Προφήτης, τοῦ μαστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστὲ προσανεφώνει σοι. "Ἐθού κραταιάν, ἀγάπην ἰσχὺος, πάτερ οἰκτίου, τὸν Μονογενὴν υἱὸν γάρ ἀγαθέ, ἵλασμὸν εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλας".

Ἐπὶ τὸν πόκον ὡς ὅμορος, συγκαταβὰς καὶ ὡς σταγῶν, ἐπὶ τὴν γῆν σὲ τεκοῦσαν Κύριε, ἔργη συμπαθῶν τεχθῆναι, καὶ βροτοῦς συναναστραφῆναι τὸν Μονογενὴν καὶ γάρ σε ἵλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλεν.

Μεταλαμβάνων βροτείας, Χριστὲ σαρκός, Ἀβράκι ἐκ σπέρματος, καὶ γάριν ἀντὶ γάριτος, ἔργη παρασχεῖν, καὶ σᾶσαι τὴν εἰκόνα καὶ ἀφερτίσαι τὸν μονογενὴν καὶ γάρ σε ἵλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλεν.

Πόμα κοινὸν ὅπερ πάλαι, πιεῖν Δαιτὸ διψῶν ἔτελνυμέσσεν, ἐν τῷ Σπλαντί πρόεισος, βλύσται Βηθλέεμ, καὶ παῦσαι προσγενόμενον ἄπαν δίτοι, τὸ κατὰ ψυχὴν Ἄδαμ τε καὶ Δαυΐδ, ἐξ ὃν τὸ κατὰ ψυχὴν γεννᾶται Χριστός.

Τῆς ἀγίας. Ἐν πρεψάται προβολέπων.

Τυμήσατε τὰ ἔθνη, κροτήσατε λαούς ἐν Σπηλαίῳ τίκτεται, ὁ πάντων φωτισμός, οὐ ταῖς ἀκτῖσιν, Ἀναστασία ἡ Μάρτυς, καταυγασθεῖσα σκότος ἔρυγεν ἀπάτης, λάμψασα ἡλίου φωρότερον.

Μαρτύρων τῆς εὐκαίειας, ἐπέτυχες Σεμνή, τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε, προθύμω λογισμῷ καὶ τούτων μάρτυς, ἵχωρας γερσίν οἰκείαις, πόθῳ καὶ πίστει ἀπομάττουσαν σπουδαίως, πάντες σὺν αὐτοῖς εὐφημοῦμέν σε.

Ἄγονας πολυτρόπους, διήνυσας στερρῶς, καὶ θαυμάτων ἔληπας, τὴν γάριν δαψιλῶς. Ἀναστασία ἐντεῦθεν ἀπας ὁ κόσμος, καταφυγήν σὲ καὶ ἀντίκηψιν βεβαίαν, κέκτηται προστέργων τῇ σκέπτησο.

Ρομφαίας ἀρράτων, συνέρεψις ἔχθρον Μάρτυς μεγαλώνυμε, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ. θέν

ἐδείχθης πηγὴ ἀπείρων θαυμάτων, Ἀναστασία ἀποπλύνουσα παντοίων, Μάρτυς νοσημάτων τὸν βόρεορον.

«Ἀλλος. Εἰσακήριον Κύριε.

Ρήσεις ἥδη πεπλήρωνται, τῶν προφητευόντων ἐν θείῳ Πνεύματι. Ἡ παρθένος γάρ ἐπείγεται, ἐν Σπηλαίῳ τίκτεν τὸν παντελεῖον.

Τῶν μαρτύρων τὴν εὔκλειαν, πόθῳ ἐκτητήσασα ταύτης ἔτυχες, στερφοτάτως ἐναὐλήσασα, ἀδιστάκτῳ γνώμῃ καρπερόψυχε.

Τραντὸν ἐκ τῆς ἀνωθεν, γάριτος χιτῶνα ὄντως ἐνδέδυσται, ἀπεκδύσει τῇ τοῦ σώματος, ἀθληφόρες μάρτυς παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Σαρκοφόρος προσέρχεται, ἐκ σῆς φωτοφόρους νηδόνος "Ἄγραντε, βασιλέυς, ὁ ἐπουράνιος, ὡς ἐν θρόνῳ φάτνη προσκλινόμενος.

Καταβασία.

«Ράθος ἐκ τῆς φιζῆς Ἱεροσοφίας, καὶ ἀνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνέβλεστης ἐξ ἀπειράνθρον, ὁ ἄνθος καὶ θεοῦς ἀινετός, κατασκέπτοντος δασέος ἕλθετος σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνθρον, ὁ ἄνθος καὶ θεός. Δέξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Προεόρτιος. **Απόδημος.** Ο Ειρμός.
«Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδέμενοι ὡς ἡρινούλαδέροι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων, τῷ κόσμῳ ἄγαν ἀγαπήσαντι, καὶ δόντι λύτρον υἱὸν τὸν ἀγαπητόν, δόμεν δέξαν νέμοντι πᾶσιν εἰρήνην».

«Ἡ τὸ ἀσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῷον ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀένσους γαλινοῦσα, καὶ θαλάσσας ἀναγκαῖτίουσα, Θεοῦ σοφία, ὡς ὑετὸς ἐν πόλει καταβάσσα μήτραν παρθένου φωκεν.

Μανητὰς Μάντεως Μάρτυς, Βαλαὰν καλεῖ πρὸς γνῶσιν ἀστέρος Χριστός ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον, περιβάλλων σπαργάνοις πλέκεται καὶ

φάτνη κεῖται, ὃν τρέμει τὰ Χερούλια. Σπηλαίῳ κωρεῖται δέ, ὁ πληρῶν τὰ παντα.

Τῆς ἀγίας. Τὴν σὴν ειρίηνην δός ἡμῖν.

Τυμοῦμένσου τὴν σδρκωσιν, φιλάνθρωπε Χριστέ, πίστει προσκυνοῦμεν τὰ σπάργανα, δι' ὃν ἐλύθη κατακρίσεως, τὸ τῶν βροτῶν γένος, δοξάζον σε Σωτῆρά μου.

Στομάσασα τὸ φρόνημα, ἀγάπη θείκη, Μάρτυς ἀληθῖς μεγαλώνυμε, ζίφος δράμης, πάσας φάλαγγας, συγκόπτον τῶν δαιμόνων, ἐνθέω πεποιηθεῖσε..

Αγδσι λαμπρυνθεῖσά σου, ἀπέριοις ἡ ψυχή, ἔλαυψεν ἡλίου φαιδρότερον, τῇ οἰκουμένῃ καὶ κατηγάσε, πηγὰς τῶν ἱαμάτων, σεμνὴ Ἀναστασία.

Θεοτοκίον.

Νῦν ἥλθεν εἰς τὰ ἔδα, ἐν ἔνω τοκετῷ λόγος τοῦ Πατρὸς σωματούμενος, ἐκ τῆς Παρθένηρυ καὶ ὡς νήπιον, δρᾶται ἐν Σπηλαίῳ, δι' ἀκρον ἐποπλαγχναν.

«Ἀλλος. Ορθρίζοντες βοῶμέν σου.

Ανέτειλε τὸ ἀστρον Ίούδα, ἐκ γῆς Χαλδαίων, κινοῦντος προσκύνησιν, τοὺς ἀστρολόγους ὡς καρφατοπατω.

Νομιμώς ἡγωνίσω, ἀνόμους τροπωσαμένη, Μάρτυς παναοίδιμε, τῇ δυνατείᾳ τοῦ Πνεύματος.

Ανάστασιν Χριστοῦ εἰκονίζεις, ἐπωνυμία ἔχθρούς καταράσσουσα, τοὺς ἀοράτους πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Σπηλαίῳ ὑπογείῳ τεχθῆναι, ἐκ τῆς παρθένου, Χριστὸς κατεπείγεται, ἀγαλλιασθεὶς σύμπασα.

Καταβασία.

«Θεὸς ὁν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτηριῶν, τῆς

αμεγάλης βουλῆς σου τὸν "Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν. "Οθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐν νυκτὶ ὁραὶ θρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε, φιλάνθρωπε.

Προεόρτιος. **Απόδημος.** Ο Ειρμός.

«Ἄβυσσος ἐσχάτη, ἀμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς Ἰωνᾶς, τῷ Δεσπότῃ βοῶ σου ἐν φθορᾷς με ἀνάγαγε.

Κύριον σὲ γνόντες, οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν σήν, Σάτερ δέξαν δι' ἀστέρος Μάρτυς, νῦν μετὰ δώρων καλοῦντες πρὸς γνῶσίν σου, καὶ θείαν προσκύνησιν.

Ρύπον τις προστριψάς ἀπορριφθῆτω, καὶ οὕτω Χριστῷ, καθαρὸς τῷ καθαρῷ φαύετω, βρέφος ἐν φάτνῃ κειμένω, τὰ πάθη καρδιῶν ἐκκαθίζοντι.

Τῆς ἀγίας. Τὴν προφήτη Ιωνᾶν.

Επιλάψυχας ὁ Χριστός, ἐκ λαζήνων μητριῶν, ἐν τῇ πόλει Βηθλέεμ, διὰ σπλάγχνα οἰκτηριῶν, ἐδόξασε, τῇς ἀθληφόρου τὴν μηρήν στήμερον.

Συντριβεῖσα ταῖς πολλαις, τῶν δεινῶν ἐπιφοραῖς, καθηπέταξας ἐχθρόν, τοῖς δραίοις σου ποσίν, ἀοίδιμε, Ἀναστασία Θεομακάριστε.

Πυοστᾶσα καρτερῶς, τῶν βασάνων τὰς δεινάς, προσβολὰς καὶ τοῦ πυρός, τὴν κατάφλεξιν Σεμνή, ἐδόξασε, τῇς ἀθληφόρου τὴν μηρήν στήμερον.

Θεοτοκίον.

Πόλις ἔμψυχη Θεοῦ, ἐν τῇ πόλει Βηθλέεμ, ἀποτίκειται τὸν Χριστόν, Θεοτόκες ὑπὲρ νοῦν, γενόμενον, δι' εὐσπλαγχνίαν τέλειον ἀνθρωπον.

«Ἀλλος. Τὴν δέσμην ἐκχεῖν πρὸς Κύριον.

Τὴν φύσιν τὴν ἐξ ἡμῶν ὁ Εὐσπλαγχνος, προσλαβόμενος ἀράταις ὡς βρέφος ὁ βρεφουργῶν, ἐν κοιλίᾳ τὰ βρέφη, καὶ σπαργανοῦται

καὶ φάτη ἀνακειται καὶ λύει μου τὰς τῶν παθῶν, πολυπλόκους σειρὰς ἀγαθότητι.

Ἄγιων ἐχηγητοῦσα Μαρτύρων, καρτερῶς διὰ Χριστὸν τοὺς ἀγῶνας, καὶ ταῖς αὐτῶν, χρείαις διακονοῦσα, καὶ τοὺς ἐχόρας ὅσια ἐκμάττουσα, ἐπλούτησας περιφανῆς, τὴν αὐτῆς ἐπιλάμπουσαν εὐκλεισαν.

Σταγόνας τῶν ἱαμάτων προχέεις, ἐπομβοῖς αἰς θεῖκῶν χαρισμάτων, καὶ τῶν παθῶν, ποταμοὺς ἀναστέλλεις, καὶ βοηθεῖς τοῖς δεινοῖς κινδυνεύουσι, διοιδεψε μάρτυς Χριστοῦ, Ἀναστάσιος θείας ἐπώνυμε.

Θεοτόκιον.

Ἴώμενος τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν, τῇ ἀρχούσῃ παραβάσει φιλαρεῖσαν, δίχα φθορᾶς, νέον τίκτεται βρέφος, καὶ σοῦ ἐν κόλποις ὡς ὄφρῳ καθίζεται, ἀνύμφευτε τῆς πατρικῆς, μὴ ἐκστάς συνεδρίας Θεότητι.

Καταθυσία.

Σπλάγχνων Ἰωανᾶ ἔμβρουν ἀπήμεστον, ἐναλιούθηρο, οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαζῶν, διελήλυθε φυλαξές ἀδάφθορον· ἡς γάρ οὐκ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Κοτάκιον τῆς ἡγίας ἦκος 6.

Οἱ ἐν πειρασμοῖς, καὶ θιλύεσιν ὑπάρχοντες, πρὸς τὸν νούν, προστέρχοντες λαμβάνουσι τὰς ἀναστάτας, τὴς ἐν Σοὶ οἰκούσῃς θείας γάριτος. Ἀναστασία σὺ γάρ ἐπὶ τῷ κόσμῳ πηγαῖεις τὰ ἱαμάτα.

Ο οἶκος.

Τὴς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου συνεπόνυμος ὅστις, πεπτωκότο με νῦν ἀνάστησον ταῖς προσείαις σου, ἐκ τῶν θυμάτων τῶν σῶν, σταγόνας ἐπιστάξασα Μάρτυρας τῇ ψυχῇ μου, καὶ τὸν φλογὸν τῆς δεινῆς ἀμαρτίας καταστήσα-

σα· τὸν κόσμον· γάρ διασώζεις ἐκ παθῶν πολυτρόπων ἐκάστοτε, ὃν περ κάγῳ πεπειραματιστὸν γάρ πάντα τοῖς πᾶσι παρέχουσα, τῷ κόσμῳ πηγαῖεις τὰ ἱαμάτα.

Συναξάριστον.

Τῇ κβ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἡγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας.

Στίχος.

Ἀναστασία φάρμακον πιστοῖς μέγα, πάντα φάρμακον λόνουσα, καὶ κεκαυμένη.

Κτάνθη Ἀναστασία πυρὶ δευτέρᾳ εἰκάδι λαύρῳ.

Ἡ ἡγία καὶ γεννιατάτη Μάρτυρας Ἀναστασία ἦν ἐπὶ Διοκλητικοῦ βασιλίου ἐν τῇ Ρωμαϊκῶν πόλει, Πρετεράτην τοῖς Ἑλλήνοις οὐσα ὑγάπτε, μητρὸς δὲ Φιλόστρατης προστηθεῖσα Χρυσογόνη, ἀνδρὸς θεοπενεύστῳ καὶ εὐερεῖ τὰς ιερὰς γράμματα ἐπιαπείθη τὴν δὲ εἰς Χαροπὸν πέσεις Νηπτὸς ἐμβολίο. Συλευθεῖσα δὲ ἐνδρὶς Ἐλληνὶ φόρος κονιονίας γάμου. Πιστεύει διὸ τὸν ἀποτάναν αὐτῷ, ἀπόργως τὴν πρὸς αὐτὸν ὅμιλον ἔρεστο, γοστὸν ἀεὶ προσειργόμενην καὶ μὴ παπαδεχμένην συνέργεισι δύνατο εἰς συνέκειν. Μετρίαν δὲ καὶ πεντεράνην ἐνδυμασμένην απολήγει προσομοιεῖαι γυναικὶ δεομένῃς καὶ λαζηρίων τῶν δικὸς Χριστοῦν ἐναθλοῦντας ἑθεράπευταν ἐν ταῖς φιλακαῖς, ἐν αἷς ἡσάν, εἰσισταντας καὶ τῶν δεινῶν ἀπολύτων, καὶ ἐλαύητη ἐπικεφαρουσαν καὶ τοὺς ἐχόρας αὐτῶν ἀπομάττουσα καὶ τροφάς ἐπιτηδίους τούτους περιγένουσα, μιᾶς· μόνης θεραπευτίδος ἐπομένης, αὐτῇ.

Ἐπὶ τούτοις πρῶτον μὲν ὑπὸ ἀνδρὸς ἐφρουροῦθεν ἐπιγνόντος τὰ κατὰ αὐτήν, ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος δικυποντίῳ αὐλόδιον γένοντας ὑποθίριος, ἀδείας κύτη λαζηρόν, πάντας τὰ προσόντα αὐτή διένειμε τοῖς πτωχοῖς. Εἴτε δὲ δεεστερον τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλοῦντας ἑθεράπευτας, καὶ τελειωθέντας συνενόμιζε καὶ περιβόλιον τῇ δούλῃ τοφῇ. Καὶ πολλοὺς πρὸς τὸ μαρτύριον ἐπεκλεψαν, καὶ διεκόποντας γηραῖσιν ἐξετασθεῖσαν, καὶ ἐν θελάσσῃ μεθ' ἐπέραν γυναικαῖς ἀπορριφεῖσαν, τελευτάτον πολλοὺς προσθεῖσαν, καὶ πυρὶ βριθεῖσαν, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέρευκον ἀναδήσατο.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς σύναξις ἐν τῷ μαρτυρεῖον αὐτῆς, τῷ ὅντι πληττοντι ἐν τοῖς Δομινίου ἐρεύναις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Χρυσογόνου.

Στιχ. Διδωσι Χρυσόγονος ἀνέχεντα ζύφει, ὁ Πνεύμα Χρυσοῦ, χάλκεος δὲ τὸ σθένος,

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῇ ἡγίᾳ Μάρτυρος Θεοδότης καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς.

Στιχ. Η Θεοδότη πέρ φέρει σύν φιλαπότοις, φιλτρῷ Θεοῦ ζέοντα καὶ πυρὸς πλέον,

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Ζωήου.

Στιχ. Ζωὴν ρέουσαν ἐκλιπῶν ὁ Ζωὴς, ζωὴν μένουσαν εὑρεν ἐν ζώντων τόπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τὰ θυρανοῖξια τῆς τοῦ Θεοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στιχ. Αἴρουσιν ἄνδρες ιεροὶ Χριστοῦ πύλαις, τοὺς Δαυΐδι ἐμέν έκτυπούμενοι νόσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τὸ φωτοδρόμιον τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας.

Στιχ. Τρέχοντα φῶτα σήμερον Ναοῦ κύκλῳ δηλοῦσι φωτὸς εἰς τὸ πάν θειον δρόμον.

Ταῖς τῶν ἡγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησην καὶ σῶσσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Σταθή 5 Ο εἰρός.

«Οἱ παιδεῖς ἐν Βασιλῶδην, κακίνου φλόγα οὐκ ἐπτηξαν· ἀλλ᾽ ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβλημέντες, δροσίζουσιν εὐφαλλον. Εὐλογητὸς εἰς Κύριε, δὲ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Νευστάζων κάραν Ἡρώδης, κακὰ προβλέπων ἐκίνησεν, εὐκατιρίαν ζητῶν θαυματῶσι, τὸν ζωῆς καὶ θανάτου Χριστόν, τὴν ἐξουσίαν ἔχοντα, τὸν πατέρα τούτων προσθεῖσαν, καὶ πυρὶ βριθεῖσαν, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέρευκον ἀναδήσατο.

Ὑμῶν Χριστοῦ σσοι φίλοι, συμφυγαδεύθητε φεύγοντες, εἰς Αἴγυπτον τούτῳ, καὶ καλῶς ἐκεῖ προσκυνήσατε, θεοπρεπῶς καλέσαντες, καὶ συμφώνως δοξάσατε.

Μεθ' σστις ἐμοῦ οὐκ ἔστι, κατ' ἐμοῦ πράττει Χριστὸς φησίν· δὲ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζοντι ζούκε· διὸ τὴν τούτου φρίξωμεν, ἐν σαρκὶ συγκατάσασιν.

Τῆς ἡγίας. Τοὺς ἐν καμίνῳ παῦδες οον.

Ο βασιλεὺς τῶν ὅλων καὶ Θεός, πρόερχεται, πόλει γεννηθησι Βηθλεέμ· δὲ τὴν σεμνὴν Ἀναστασίαν μεγαλύνας, ἐν ἀπείροις θαύμασιν, ὡς δὲ αὐτόν, αἰσπισμοὺς καθυπομενίασαν.

Νεκροὶ ξοάνοι σίτας πονηρόν, οὐκ ἔνειμας, μόνον σεβομένη τὸν Χριστόν, οὐα Θεὸν ζῶντας ἀπειλεῖ, προσεζητούσι τὸν ζωὴν τοῦ Θεοῦ ζωὴν, καὶ τοῖς ζωηροῖς αὐτοῦ πάθει· Αγαστασία καὶ τοῖς ζωηροῖς αὐτοῦ πάθει· πάθος τὸ σὸν καταλαμπρύνουσα.

Οἱ τῷ ναῷ σου πίστει δασιλεῖται, προσεζητούσι τὸν θεῖον ἔκλυτονται χαλεπῶν, καὶ ἀρρωστίας, πατθῶν καὶ ἀλγηδόνων, εύρωστίαν πάντοτε, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ πλουσίων λαμβάνοντες.

Θεοτοκίον.

Σεσορκωμένος λόγος ἐκ τῆς σῆς, πρόερχεται, ἀγραντεῖ ητδόνος ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀρχεται ὁ προαιώνιος, καὶ φάτη ἐκτείνει σπαργανούμενος καὶ δισαλύει σειρὰς τῶν ἐγκλημάτων.

Αλλοι. Παῦδες Εθραίων ἐν καμίνῳ.

«Αγο χοροὶ δοξολογούσιν, Ἀσωμάτων ἐπὶ γῆς δὲ προσκυνούμενοι, καθορῶντες βροτοί, ἡμῖν ὄμοιωθεντα, καὶ ἐπὶ φάτνης κείμενον, σὲ Χριστέ, δὲ Θεὲ τῶν διλων.

Πῦρ ἀπετέφωσας ἀπάτης· διὸ ὁ Παῦδες δέ, φλογὶ προσομιλούσα, παρεδήλους θερμόν, τὸν ἔρωτα θεόφρον, ὃν πρὸς τὸν σὸν ἐκέντησο, καὶ Δεσπότην καὶ νυμφίον.

«Ομδρους προχέεις ἱαμάτων, καταπαύσουσα φλογιδὸν ἀρρωστημάτων· καὶ λαοὺς μελωδεῖν διει παρακευάζεις. Εὐγογητὸς εἰς Κύριε, δὲ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα διάνοιαν ἐκπλήσσον, τὸ τελούμενον

ἐκ Σοῦ Παρθενομῆτορ, τίκτειν μέλλεις Θεόν,
καὶ φάτην ἀνακλίνειν τὸν Χερουβίμ ἀπρόσι-
τον, καὶ ἀχώρητον τῇ φύσει.

Καταθεσία.

«Οἱ Παιδεῖς εὐερέείς συντραφέντες, δυσεροῦς
»προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπει-
»λῆν οὐκ ἐποήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλο-
»γὸς ἐστῶτες ἔψαλλον. Ὁ τῶν Πατέρων Θεός,
»εὐλογητὸς εἰ».

Προερτιος Ἀρδὴ αγ. δ. Ειρήνης.

«Νόμων πατρών οἱ μακαριστοί, ἐν Βαθυ-
»λᾶνι νέοι προκινδυνεύσαντες βασιλεύοντος
κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου καὶ συνημ-
»μένοι, φύσικον ἔγωνεύθησαν πυρί, τοῦ κρατοῦν-
»νος ἐπάξιον ἀνέμελπον τὸν ὄμνον τὸν Κύριον
ὑμεῖς τὰ ἔργα, καὶ ὑπερψύστε, εἰς πάν-
»τας τοὺς αἰῶνας».

Οἱ δαιτυμόνες οἱ Θεόφρονες, ἐν Βηθλεέμ, ἐν
Βηθλεέμ τῷ νοὶ προπορεύμενοι, σὺν Ἀγγέλοις
κατοπτεύσαμεν, καὶ ποιμέσι τὸ θαῦμα, τῷ ἐν
Τύποισι, δέξαν ἀναμέλποντες Θεῷ, εὐδοκί-
αν βραβεύοντι, βροτοῖς καὶ τὴν εἰρήνην τὸν
Κύριον ὄμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερψύστε, βοῶν
τες εἰς αἰῶνας

Νόμου φύκίας ὀντεχόμενοι, φιλαδελφίας γνώ-
μην ἀναλαζόμεθα, ἐν ἀλλήλοις εἰρηνεύοντες,
καὶ τῷ ἐν συμφρονοῦντες ὁ γάρ εἰρήνης πρύτα-
νις προέρχεται Χριστός, εἰρηνεύσας τὰ σύμπαν-
τα καὶ σῶσας τοὺς βοῶντας τὸν Κύριον ὄμνεῖ-
τε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερψύστε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ἐδεξιοῦτο τὸν τικτόμενον Χριστόν, δολίοις
λόγοις Ἡρώδης ἀνομοιος, καὶ τοῖς Μάγοις προσε-
πέμψητεν, ὡς αὐτὸν προσκυνήσων· ἀλλ' οὐκ
ἡδεῖτο διώκειν, λάνθάνοντα Θεόν· οὐ τὸν βρέφον
κατώκτειρε, καὶ ξοσνὸν συνῆκε· τὸν Κύριον ὄ-
μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερψύστε εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Τῆς ἀγίας, δὲ φρίττουντα ἀγγελοι.

Ἐν χρόνῳ ὁ ἀγρυπνος γεννᾶται ὑπὲρ νοῦγ, καὶ
Μάγοι προσφέρουσιν αὐτῷ ως βραστιεῖν, φανέν-
τι τὰ δόρα· καὶ τὴν δέξιαν αὐτοῦ, οὐρανὸς
κηρύζεται, προσβολὴ τοῦ ἀστέρος.

Γενναῖας ἀνένει σε τοὺς δρόμους τοὺς μα-
κρούς, ὁ θεῖος Χρυσόγονος, ὑπήλειψε Σεμνή, μεθ'
οὐσὲ τιμῶμεν, μελωδίαις σεπταῖς, ὑπὲρ ἀλη-
θείας, σεπτῶς ἡγωνισμένην.

Ως ὅμορος σωτήριος ὑπάρχει ὁ ωάρος, ὁ ἔ-
χων τὸ λείψανον, Πανεύφημε τὸ σόνι ἐν φρα-
ταφεύγει, πᾶς πιστὸς καὶ δεινῆς, ζάλης ἐκλυ-
τροῦται, καὶ παγυτοίων κινδύνων.

Θεοτόκειον.

Νῦν ἥλθεν ὁ Κύριος ὁ πανταχοῦ παρῶν,
Παρθένου τικτόμενος ἐν πόλει Βηθλεέμ, ἀγαλ-
λου ἡ κτίσις ὑπαντᾶσα αὐτῷ, δοξολογοῦσα εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος Οἱ θεορρήμοις παιδεῖ.

Ω παρειστήκεισαν ἄνω χιλιάδες, κοιλιμοιά-
δες Ἀγγέλων, σπήλαιον φέρει τικτόμενον· ὃν ὑ-
μνοῦμεν τὰ ἔργα ἀπαντώτας ὡς Κύριον.

Οἶκος τριάδος ἐδείχθης θείοις τόποις, ἐν προ-
σευχαῖς καὶ νηστείαις, Ἀναστασία σχολάζου-
σα, εὐλογεῖτε βοῶσα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἴσχυροτάτοις λογίοις Χρυσογόνου, τοῦ ἀθλο-
φόρου ρυθμεῖται, τὸ τῶν εἰδώλων ἀνίσχυρον κα-
τεπάτησε θράσος, γενναῖας ἀληθεσσα.

Θεοτόκειον.

Ω θεογόρητε κόρη, τέλη βρέφος τὸν ποιη-
τὴν τῶν αἰώνων, καὶ ἀναλοισώτων Κύριον, Βη-
θλεέμ ἐν τῇ πόλει, δι' ἀρχατον ἔλεος.

Καταθεσία.

Θαύματος ὑπερφυοῦς, ἡ δροσοβόλος, ἔξειδ-

νισε κάμινος τύπον· οὐ γάρ οὐδὲ ἐδέξατο φλέγει τας, ἀλλ᾽ δισώπει τὸν Χριστὸν Μάρτυρα Ἀνα-
νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἡν-
τασία, τοὺς τὴν σεπτήν σου ἑορτάν, σεπτῶς ἐ-
νπέδυν νηδόν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν.
Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον καὶ ὑπε-
ρψύούτω εἰς παντας τοὺς αἰῶνας.

Προερτιος Ἀρδὴ οἱ εἰρμάς.

Ξενίας δεσποτικῆς καὶ ἀθανάτου τραπέζης,
»ἐν πεντηρῷ σπηλαίῃ, ταῖς ὑψηλαῖς φρεσί, πι-
»»στοι δεῦτε ἀπόλαυσμαν, σεσφρωμένον λόγον,
»»ἀπορρήτως μαθόντες· διὸ μεγαλύνομεν.

Ἄπιτε τοῖς ἀρχηγοῖς, Ἡρώης ἐφη τὸν Μά-
ρτυρα, ζητήσατε τὸν παιδαῖ· ἐπάντας δὲ εὔρητε, τοῦ-
τον τάχος μηνύσατέ μοι, τὸν δόλον ἐν καρδί-
τεκταινόν, ἀλλ' ἡλέγηθη ὁ πλάνος διακενῶς ἀ-
νομῶν.

Δημιουργος γεννηθείς, ἐκ τοῦ πατρὸς πρὸ αι-
ώνων, γεννᾶται ἐκ Παρθένου, Σοφία πεφυκός,
Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· διπλοῦν ταῖς φύ-
σεις εἰσότες, τὸν θεάνθρωπον Κύριον μεγαλύ-
νομεν.

Τῆς Ἀγίας, Τὴν φυτοφόρον τερέλητη.

Ίδοι ἐγγίζει Παρθένος, ἀποτεκεῖν ἐν Σπηλαίῳ
τὸν βασιλέα τοῦ παντός, σάρκα ἀνηλειφότα· διὸ
ώμοιογησε στεφρῶς; ἀθλοῦσα ἡ ἔνδοξος, λαμ-
πρότατα, Μάρτυρα Ἀναστασία, καὶ νικᾶσσα τὸν
ἀράτον ἐχθρόν.

Ωραιωθεῖσα τοῖς πόνοις, ὑπὲρ ἡλίου ἀκτη-
νας, ἔλαμψας μάρτυρας τοῦ Χριστοῦ, καὶ φω-
τίζει τὸν κόσμον, ἀθλῶν μεγάλων τῷ φωτί,
θαυμάτων τε χάρισιν· ἐντεῦθεν σε, πίστει· Ἀ-
ναστασία, εὐφημοῦμεν μελωδίαις ἴεραῖς.

Σὲ τὴν ὥραίν τριγόνα, καὶ ἀδόνα τιμῶν
καὶ παγκαλὴ περιστεράν, χρυσαυγίζουσας Μάρ-
τυρας, πτέρυγας ἔχουσαν πιστῶς, ἀεί μακαρί-
ζομεν, τελοῦντες σου, τὴν πανεόροτον μνήμην,
ἐν ἡ λύσιν πᾶσιν αἴτησαι δεινῶν.

Ἡς νῦν ἐπέτυχες δόξης, ἐπιτυχεῖν ἡμᾶς παν-

Θεοτοκέιον.

Φέροντα φύσιν βροτείαν, παρθενομῆτορ ἀγία
τίκτεις ἐν πόλει Βηθλεέμ, τὸν ὑπέρθεον λόγον,
καὶ γαλουχεῖς μητροπρεπῶς, τὸν τρέφοντα ἀ-
παντας· διὸ δὲ πύρινος θρόνος τοῦτον φέρεις,
Παναγία ἀνωτέρα, Χερουβίμ.

Ἄλλος. Κυρίως Θεοτοκίον.

Σχιρήσατε τὰ ὅρη, ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ εὐ-
φροσύνην βουγον περιζάσασθε· νῦν ἡ Παρθένος
ἐγγίζει, τεκεῖν τὸν Κύριον.

«Μέραν εὐφροσύνης ἀγει σου ἡ κτίσις, Ἀ-
ναστασία τὴν μηνην δοξάζουσα, ὄνπερ ἐδόξα-
σας Λόγον οικείοις μέλεστι.

Φωτὶ καθαρωτάτῳ, νῦν ἐλλαμπομένη, τοὺς
ὑμνητάς σου φωτίζεις τὴν ἀνωθεν, πᾶσιν ἡμῖν
προξενοῦσα μάρτυρας εύμενειαν.

Θεοτοκέιον.

Φαιδρᾶς πᾶσα ἡ κτίσις νῦν ἀγαλλιάσθω,
Θεοτόκος τεκεῖν νῦν ἐπείγεται, τὸν ἐκ Θεοῦ
Θεὸν Λόγον, βροτὸν γενόμενον.

Καταθεσία.

Μυστήριον ξένον, ὁρᾶ καὶ παράδοξον, οὐρα-
νὸν τὸ σπήλαιον, θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρ-
θένον· τὴν φάτην, χωρίον· ἐν φύσι τῇ ἀνεκλίθη ὁ
ἀχώρητος, Χριστὸς δ. Θεός· διὸ ἀνυμνοῦντες με-
γαλύνομεν.

Ἐξαποστελλάσθειον.

Τῆς Αγίας. Τοῦ: Μαθηταῖς συνέλθαμεν
Παρθενομάρτυρας ἐνδοξε, ἀθλοφόρων τὸ κλέος,
Ἀναστασίᾳ πάνσοφε, δυσπανοῦσα μὴ παύσῃ,

Θεία σκέπη προσφεύγοντας, ἐπει πάντων παθῶν
τε καὶ κινδύνων, φυγῆς καὶ σώματος.

— Τὴν ἀμνάδαν πάντες, τὴν τοῦ Χριστοῦ,
καὶ τὴς παρθενίας τὸν ἀσύλητον θησαυρὸν τὴν
νύμφην Κυρίου, διὰν καχρυσωμένην, Ἀναστα-
σίαν τὴν ἀθλοφόρον, ὅμοιας τιμήσωμεν.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Σημείωσις Ι. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀγίας Ἀνα-
στασίας τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, κατὰ μὲν
τὸ τυπικὸν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἡ ἀκο-
λουθία τῆς Ἀγίας μετατίθεται καὶ προφύλακτος τῷ Σαβ-
βάτῳ. Ἀλλ' ἐν τῷ πατέρι ἡμέρᾳ ἐν Χορδό-Κιού λειψὼν τῆς
θυματουργοῦ ἀγίας Ἀναστασίας καὶ ἀρχιτόπλιου αρ-
χείου ἔλλος, ἐνώπιος τῆς μεγάλης πανηγύρεως Ἐπειδὸν μι-
λεπιμερεῖσι κατέκι τοῦ Τυπικοῦ, δύον διορθῶσι περίπτω-
σιν ταῦτην εἴναι δυνατόν νῶι γνωστοὶ εἰς ἀποκτι-
τοὺς ἐνσεβεῖς Χριστιανούς, οἵτις εἰς πονηματουργίαν
πόλεων καὶ γοργίων συνέρχονται εἰς πονοφόρο Κορικού διὰ τὴν
μάρμανην τῆς Ἀγίας, διὰ τοῦτο καὶ ἀρχιτόπλιον ἐκκλησιαστικοῦ
διάταξιν ἀδύνατον οὐσης τῆς πετεύσεως τῆς ἔποιου διεί-
σις ἔλλον ἡμέραν, συμβάλλεται μητροπολιτὴς τῶν ἁγίων
Πατέρων ὥστε.

Τῷ Διερχόντοι επέπλες μεταξὺ τῶν Προσκυνάντων καὶ τῷ
Ψυλήρων, εἰς τὸ Κύρον ἀνέρεσθαι φάλλους ἀνακαταστο-
σηγόργη γ'. τῶν Πατέρων ἐπέπλες γ', τὰ τῶν Πατέρων ἄ-
μερον πιστοῦ κατέκι τῆς Ἀγίας σὺν τῷ Προσερπίνῳ ὅ-
μοι τὰ ἔτης δ'

Ω τοι παρερχόντοι θεώματος. Μετοι τῆς σῆς παρεργασίας
Γερμανοῖς τὴν σὴν δόλησσαν καὶ Κρήτην ἀνεδέσθην βρύσουν-

Δέξο. Δικαὶος ἄντερ ἐπιθυμῶν. Καὶ νῦν τὸ ζέ. Θεοτοκοῖς
τοῦ ἡγού. Εἰσεδρ. Φάσις Λεπρόν τὸ προμεμενοῦ κατέκι Ἀγί-
γνώσματα τῶν Πατέρων. Εἰς τὸ Απόστολον τὸ Α. λ. πατερι-
στηγόρ. Δέξε τῆς Ἀγίας. Πόλις ἔξεπιο τὴν σὴν Μάρτιον.
Καὶ νῦν θεὸς παρθενός. Απολυτίνα. Τῷ Ἀναστασί-

μονού Τῶν Πατέρων, Μεγάλα τὰ τὴν πίστεως. Τῆς Ἀγίας
καὶ τῷ Προσέρπινο, ἐπαυγάζου Βηθλεέμ καὶ Ἀπόλουποι.

Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ορθρὸν μετά τὸν Ν. ψαλμόν, ὁ Τρι-
σδικὸς κανὼν, ἡ λιτή τῆς Ἀγίας. Δέξε. Βοθίδες ἀστράπτον-
τες. Καὶ νῦν. Ἀκούεις οὐρανού. Τῷ Τριπλικῷ. Αξιον ἐστιν, τῷ
Τριπλικον. Τῷ Απολυτίνοιν. Επομέζου Βηθλεέμ καὶ τὸ Τρι-

άψαλμον. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος. Τῷ ἀπολυτίναις ὡς εἰς τὸν
πεπινόν. Εἴτε τὸ Ψυλήρων τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Πολυάκειον
Καθίσματα. Ἀναστάσιμα δύο καὶ τῆς ἡγίας καὶ προσεόρτη
δύο καὶ αὐτῆς δύο ἀναστάσιμα καὶ δύο τῆς ἡγίας. Εἴτε
λογητάρικ, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναστάθμοι τοῦ ἡγού καὶ τὸ πρε-
κέμπον.

Ο Κανὼν τῶν Πατέρων, Κύματι θαλάσσης εἰς τὸν
Προσέρπινο εἰς δ' καὶ τῆς Ἀγίας εἰς δ'. Ἀπὸ τῆς ὡρῆς, τὸ
Τυπικόν, Ἀγγελός Πατέρων, καὶ τὸ Ἀναστάσιμον Κοντάκιον
χύμα, χρ' τῆς ὡρῆς, τὸ κοντάκιον Εὐθράνου Βηθλεέμ, καὶ τὸ
οἰκος, Τῆς σῆς Παρθένου κυνήστως ἐπίστης καὶ τὸ κοντάκιον
καὶ ὁ οἶκος τῆς Ἀγίας. Τὸ Μηνολόγιον τῶν λοιπῶν ἁγίων,
καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς. Λί η πατεριστικής Χριστοῦ
γεννήται, καὶ ἀποκεῖ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ εὐηγγελίου. Εἴτε
στυχολογούμεν τὴν τιμωτέραν. Εξαποστειλόριον. Τὸ ἀν-
τιτίθεμα, τῶν Πατέρων, τῆς Ἀγίας καὶ τῷ Προσέρπινο. Εἴτε
τὸ διάνοιαν Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δέξε, Τῶν
νυμικῶν δοκιμασιῶν. Καὶ νῦν, Τυπερεύλογμένη. Δοξολογία
Μεγάλη, καὶ τὸ Λύμαρον Σωτηρία.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ συτικά καὶ οἱ Μάκρισμοι τοῦ
ἡγού εἰς δ' καὶ ἐν ταῖς δ' ὡρᾶς τοῦ κανόνος τῶν Πατέρων
εἰς δ'. Μετὰ τὴν εἰσόδου τοῦ Ἀναστάσιμου Ἀπολυτίνου, τὸ
τῶν Πατέρων, τὸ τῆς Ἀγίας, καὶ τὸ Προσέρπινο καὶ τὸ
κοντάκιον ἡ Παρθένος Σημερον. Απόστολος καὶ Ελαγγέλιον
τῆς Κυριακῆς τὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Εἰς τὰ
τὰ διάτονα τοτεν. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε. Εἰσορεῖτε τοις, καὶ
Αἰτοῦστε;

Σημείωσις ΙΙ. Εἰ τύχοι ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀγίας Ἀνα-
στασίας τῇ Παρακυνῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, ἡτοι
συμπληκτικὴ δευτερά, ἐνῷ κατέκι τὸ τυπικὸν τῆς Χρι-
στοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας πρέπει νῦν φάλλονται τὴν Πα-
ρακυνήν, μνήμην τῆς Ἀγίας. Λί η Μεγάλαι δράστε τοντοτίον
ἐν τῷ Χορδό-Κιού λειψῷ τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας καὶ
ἀρχείου ἐκκλησιαστικὴν διάταξιν μετατίθενται εἰς εργα,
δέ οὐδέ λόγους ἐν τῇ προηγουμένῃ περιπότες εἴπορεν καὶ προ-
φάλλονται τὴν Πέμπτην.

Διάκονος ΙΩΑΚΕΙΜ ΛΕΠΤΙΔΗΣ

Περοκήρυξ ἐν τῷ ἐν Χορδό-Κιού τερπνῷ φε-
τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας

Δεῦρ' οὐθ' Ἀναστασίθ ἀλιτήμορα ὡς με σιώση
εἴτε μάκηος ἔλθοι ήμαρ εἰεργάκαο.